II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 31. januar 1990

om statsstøtte til S.A. Sucrerie Couplet i Brunehaut-Wez, Belgien

(Kun den franske og den nederlandske udgave er autentisk)

(90/379/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1069/89 [2], særlig artikel 44,

efter i overensstemmelse med EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger [3], og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ved skrivelse af 22. februar 1989 underrettede Belgiens Faste Repræsentation i henhold til Traktatens artikel 93, stk. 3, og som led i den belgiske rammelov af 17. juli 1959 om økonomisk ekspansion Kommissionen om et forslag om støtte til opførelse af en perlesukkerfabrik til S.A. Sucrerie Couplet i Brunehaut-Wez (9,63 mio. bfr. eller 221 006 ECU).

Ved telex af 21. marts 1989 anmodede Kommissionen de belgiske myndigheder om supplerende oplysninger. De belgiske myndigheder besvarede anmodningen ved skrivelse af 7. april 1989.

Foranstaltningen kan beskrives således:

Det drejer sig om en investering i opførelsen af en perlesukkerfabrik, der er en ny aktivitet, med henblik på fremstilling af sukkerprodukter: perlesukker (i form af små dråber) og fondantsukker, der anvendes i levnedsmiddelindustrien (bagværk og konditorvarer).

Fremstillingen af fondantsukker sker i direkte forlængelse af fremstillingen af perlesukker og udgør en integrerende del af perlesukkerfremstillingen.

Ifølge de belgiske myndigheder er efterspørgslen efter disse typer produkter stigende i levnedsmiddelindustrien (Liège-vafler, honningkager, saltkringler, briocher, Verviers-kager, osv.). Støttemodtageren er S.A. Sucrerie Couplet i Brunehaut-Wez, der er et familieforetagende, som råder over en produktionskvote A + B på 21 796 100 kg hvidt sukker. Virksomheden afsætter også biprodukter fra sukkerfremstillingen som f.eks. pulp, melasse, skum, osv. Investeringen vil på ingen måde ændre denne produktion, men vil gøre det muligt at diversificere produktionen gennem en årlig afsætning af 2 000 tons perlesukker. På grundlag af denne produktion er det efter tilsætning af et middel, der forhindrer agglomerering, muligt at fremstille 2 000 tons fondantsukker og 700 tons flormelis om året.

Den nye produktion forudsætter opførelse af nye bygninger og installering af nye maskiner.

Investeringsprogrammet har en samlet værdi af 80 278 446 bfr., fordelt således:

(1) EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
(2) EFT nr. L 114 af 27. 4. 1989, s. 1.
(3) EFT nr. C 297 af 25. 11. 1989, s. 6.

	bfr.	ECU
Bygninger	15 065 802	345 727
Maskiner	65 212 644	1 496 489
I alt	80 278 446	1 842 216

De nye bygninger vil blive opført på arealer, der ligger i nærheden af den eksisterende sukkerfabrik, og som allerede tilhører virksomheden. Arealernes værdi er derfor ikke medregnet i den del af investeringen, der vedrører bygninger.

Investeringerne i nye maskiner til fremstilling af perlesukker er på 48 762 644 bfr. (1 118 997 ECU) og på 16 450 000 bfr. (377 492 ECU) for fondantsukker.

Støtten er en kapitalpræmie og svarer til 12 % af investeringen. Desuden er der fritagelse for ejendomsskatter i tre år.

De belgiske myndigheder hævder, at investeringen på ingen måde vil medføre en øget produktion af basissukker. Der er kun tale om at afsætte dette basissukker i form af produkter, for hvilke der er stigende efterspørgsel. Endvidere vil foranstaltningen ifølge de belgiske myndigheder gøre det lettere for sukkerfabrikken at tilpasse sig de nye teknologier og at starte fremstillingen af et teknisk udviklet produkt i denne sektor, som for tiden er ramt af alvorlige afsætningsproblemer.

II

1. Det er Kommissionens opfattelse, at :

— den pågældende investering skal betragtes som en udvidelse af sukkerfremstillingsprocessen til et mere raffineret trin, nemlig en sukkerfabrik, hvor der skal fremstilles en bestemt type sukker, perlesukker

— støtten ydes i en sektor, som generelt set præges af overskud

— sukkervirksomhedernes investeringer i sukkerproduktionen (uanset formen) i princippet skal finansieres af virksomhederne selv ved hjælp af den forarbejdningsmargen, der i ensartet omfang sikres alle sukkerfabrikanter i Fællesskabet i forbindelse med den årlige fastsættelse af fællesskabspriserne og afhængigt af de priser, forbrugerne betaler for de forskellige typer sukker

— ethvert tilskud til investeringer indtil det endelige produktionstrin for sukker vil derfor medføre en uberettiget fordel for støttemodtagerne og forskelsbehandling af andre producenter

— under hensyn til ovenstående må enhver ydelse af ny støtte til investeringer i denne driftssektor derfor i princippet betragtes som unødvendig og ikke i stand til at fremme udviklingen eller driften i sukkersektoren

— foranstaltningen kan derfor ikke omfattes af undtagelserne i Traktatens artikel 92, stk. 3, og den er således uforenelig med fællesmarkedet.

2. Ved skrivelse af 4. juli 1989 meddelte Kommissionen derfor den belgiske regering, at den havde besluttet at indlede proceduren i Traktatens artikel 93, stk. 2, med hensyn til den pågældende støtte.

Som led i proceduren har Kommissionen opfordret den belgiske regering til at fremsætte sine bemærkninger.

Kommissionen har også opfordret de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter end medlemsstaterne til at fremsætte sine bemærkninger.

III

Ved skrivelse af 17. juli 1989 besvarede den belgiske regering Kommissionens åbningsskrivelse. Den fremsatte følgende bemærkninger :

— Investeringen tager absolut ikke sigte på sukkerfremstillingsprocessen, men har kun til formål at muliggøre forarbejdning af basissukker til mere udviklede produkter. Der er slet ikke tale om at øge sukkerproduktionen, hvilket ville bidrage til at øge overskudskapaciteten i sektoren som helhed.

— Mens det er rigtigt, at sektoren som helhed præges af overskud, er det samme ikke tilfældet for de to særlige anvendelser, som investeringen vedrører. De to nicheprodukter, som investeringen vedrører, præges tværtimod af, at udbuddet er for lille i forhold til efterspørgslen. Ved at muliggøre en fremstilling af mere udviklede produkter med et lille udbud skulle investeringen kunne bidrage til at nedbringe overskuddene i sukkersektoren som helhed.

— Om perlesukker bør det nævnes, at sukkerindustrien hidtil har leveret dette produkt til virksomhederne, og at det fremstilles ved en agglomerationsproces svarende til den, der anvendes ved fremstilling af hugget sukker til konsum. Denne proces opfylder ikke helt de tekniske specifikationer, der fastsættes af brugervirksomhederne.

— Den af virksomheden anvendte proces er imidlertid helt ny og udgør et teknologisk fremskridt i fremstillingen af dette produkt. Ved denne proces kan virksomheden fremstille et produkt, der opfylder de af brugervirksomhederne opstillede kvalitetsnormer, som de traditionelle produkter på markedet for tiden ikke kan opfylde.

— Endvidere kan produktet som følge af dets hårdhed ikke anvendes til sædvanligt forbrug og udgør derfor et specifikt nicheprodukt, hvis efterspørgsel for tiden ikke kan dækkes.

— I betragtning af virksomhedens karakter af lille eller mellemstor virksomhed og den næsten monopolagtige stilling, der på landsplan gælder for en integreret industrikoncern, som råder over finansielle strukturer, der ikke kan sammenlignes med støttemodtagerens, vil investeringen gøre det muligt for en uafhængig producent at udvikle et specifikt nicheprodukt med stigende efterspørgsel og en forbedring af kvaliteten til fordel for den samlede levnedsmiddelindustri i Europa.

IV

Med hensyn til de af omstændighederne afledte argumenter om, at

— produktionen af sukkerprodukter ikke vil blive forøget

— det pågældende specialprodukt ikke er noget overskudsprodukt

— produktet vil opfylde de tekniske krav, der stilles af brugervirksomhederne,

bør det fremføres, at disse argumenter ikke er relevante i det foreliggende tilfælde.

Kommissionen hævder ikke, at der vil ske en forøgelse af produktionen af sukkerprodukter. Sukkerproduktionen reguleres af kvoteordningen, og det er klart, at den pågældende foranstaltning ikke vil kunne ændre ordningen. En øget specifik efterspørgsel efter så specialiserede produkter betyder dog ikke, at ydelse af den pågældende støtte vil medføre en varig nedskæring af de eksisterende overskud af sukker. Det er meget sandsynligt, at forbrugerne vil skifte mellem de forskellige typer af og præsentationsformer for sukker.

Virksomheden vil takket være investeringen, hvis den gennemføres, kunne dække en eksisterende efterspørgsel. Dette skulle garantere investeringens rentabilitet, også selv om der ikke ydes støtte, da afsætningen af den nye produktion allerede er sikret, og det er derfor i virksomhedens interesse at foretage investeringen, hvis den finder det hensigtsmæssigt.

Med hensyn til virksomhedens status som lille eller mellemstor virksomhed bør det nævnes, at det pågældende produkt indgår i sukkerproduktionskæden. Det forhold, at virksomheden kan betegnes som en lille eller mellemstor virksomhed, og at den proces, som virksomheden skal anvende, er ny og avanceret, kan ikke ændre ved den holdning, som Kommissionen siden 1972 uafbrudt har givet udtryk for vedrørende støtte til investeringer i sukkersektoren.

Af disse grunde kan Kommissionen i den foreliggende sag ikke se nye elementer, som kunne foranledige den til at afvige fra denne faste holdning, som går ud på ikke at tillade investeringer i sukkersektoren. I skrivelse af 1. februar 1972 til medlemsstaterne redegjorde Kommissionen i øvrigt for denne holdning og fremsatte forslag til nyttige foranstaltninger i sukkersektoren. I skrivelsen meddelte Kommissionen medlemsstaterne, at støtte til investeringer i sukkersektoren efter dens opfattelse ikke mere kan anses at være forenelige med fællesmarkedet. Kommissionen bekræftede denne holdning i skrivelse af 28. januar 1977 til medlemsstaterne vedrørende forbud mod at yde støtte til isoglucose. Medlemsstaterne har ikke rejst indvendinger mod disse standpunkter.

V

Markedet for sukker i Fællesskabet præges af strukturelle overskud. I 1987/88 var selvforsyningsgraden på 113,7 % (1).

Den samlede produktion i Belgien i 1987/88 var på 805 000 tons. I 1988/89 forventes den at nå op på 925 000 tons.

Samhandelen med sukker (hvidt sukker eller råsukker) inden for Fællesskabet var i produktionsåret 1987/88 på :

(tons)

	til/fra medlemsstaterne	til/fra Belgien
Indførsel	1 800 000	175 000
Udførsel	1 800 000	376 000

Belgiens samhandel med de øvrige medlemsstater udgør altså en betydelig andel af den samlede samhandel inden for Fællesskabet. Indførslen og udførslen udgør henholdsvis 22 og 47 % af den belgiske produktion.

Sukker i form af perlesukker eller fondantsukker som færdigvare fremstilles i de fleste medlemsstater.

Støttens virkninger på samhandelen inden for Fællesskabet kommer oven i presset på denne samhandel som følge af Belgiens situation i Fællesskabets overskudsområder. Med hensyn til sukkerproduktionen ligger Belgien på en sjetteplads.

Den pågældende sukkerfabrik er et familieforetagende og uafhængig af de store sukkerkoncerner, der dominerer markedet.

Virksomhedens vigtigste afsætningsområder og den solgte produktion i 1987/88 er vist i følgende tabel :

Sukker

	Mængde (kg)	Værdi (bfr.)
Hjemmemarkedet	7 510 755	227 340 497
EØF	267 860	8 079 107
Tredjelande	14 096 050	401 970 491
I alt	21 874 665	637 390 095

(1) Rapport om Landbrugets Stilling i Fællesskabet, 1988.

VI

I henhold til artikel 44 i forordning (EØF) nr. 1785/81 finder Traktatens artikel 92, 93 og 94 anvendelse på produktionen og afsætningen af de produkter, der omfattes af støtten.

Den støtte, der omfattes af denne beslutning, vil medføre en særlig fordel for den pågældende virksomhed, der fra den belgiske stat vil modtage et finansielt tilskud, som vil stille den i en fordelagtigere situation end de erhvervsdrivende, som ikke modtager støtten.

Støtten vil derfor fordreje konkurrencen mellem støttemodtageren og andre erhvervsdrivende i denne sektor i Belgien og de øvrige medlemsstater, som ikke modtager støtten.

Den vil kunne indvirke negativt på mængden af disse produkter, der indføres til Belgien, og vil derfor kunne påvirke samhandelen med disse produkter mellem medlemsstaterne og fordreje eller true med at fordreje konkurrencen.

Foranstaltningen opfylder derfor kriterierne i Traktatens artikel 92, stk. 1, der indeholder princippet om at støtte, der opfylder de deri omhandlede kriterier, er uforenelig med fællesmarkedet.

VII

Undtagelserne i Traktatens artikel 92, stk. 2, fra denne uforenelighed kan klart ikke anvendes i den foreliggende sag. Den belgiske regering har i øvrigt ikke påberåbt sig disse undtagelser i forbindelse med proceduren i Traktatens artikel 93, stk. 2. Undtagelserne i nævnte artikels stk. 3 vedrører mål i Fællesskabets interesse og ikke mål af interesse for særlige sektorer i et lands økonomi. Undtagelserne skal fortolkes snævert ved undersøgelsen af ethvert regionalt eller sektorbestemt støtteprogram eller hvert enkelt tilfælde af anvendelse af generelle støtteordninger.

Undtagelserne kan kun anvendes i det tilfælde, hvor Kommissionen kan fastslå, at støtten er nødvendig for gennemførelsen af et af målene for disse bestemmelser. Anvendes undtagelserne for støtte, som ikke indebærer en sådan modydelse, vil det kunne skade samhandelen mellem medlemsstaterne og skabe konkurrencefordrejning, der ikke er i Fællesskabets interesse og medfører uberettigede fordele for visse medlemsstater.

I det foreliggende tilfælde kan det ikke ses, at støtten indebærer en sådan modydelse. Den belgiske regering har ikke kunnet give, og Kommissionen har ikke kunnet konstatere, nogen begrundelse for, at støtten opfylder betingelserne for anvendelse af en af undtagelserne i Traktatens artikel 92, stk. 3.

Det drejer sig ikke om en foranstaltning, der kan fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse, jf. artikel 92, stk. 3, litra b), da støtten på grund af sine følger for samhandelen er i modstrid med den fælles interesse.

Det drejer sig heller ikke om en foranstaltning, der skal afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den pågældende medlemsstats økonomi, jf. samme bestemmelse.

For så vidt angår undtagelserne i artikel 92, stk. 3, litra a) og c), vedrørende støtte til fremme af udviklingen af visse økonomiske regioner, samt støtten til visse erhvervsgrene som omhandlet i nævnte litra c), må det konstateres, at støtten ikke bidrager til at afhjælpe de eksisterende vanskeligheder i forbindelse med overskudssituationen i denne sektor. Enhver ydelse af støtte til investeringer i denne sektor vil være i modstrid med den korrekte anvendelse af den fælles markedsordning for sukker, fordi der i denne markedsordning ikke skelnes mellem de forskellige typer af og præsentationsformer for sukker, herunder også dem, som den foreliggende sag vedrører.

Det forhold, at det støttede produkt, perlesukker, ifølge de belgiske myndigheder vil kunne afsættes på et marked med en udækket efterspørgsel, indebærer ikke, at der kan gøres undtagelse fra Kommissionens praksis for støtte i denne sektor. Som allerede anført af Kommissionen ved indledningen af proceduren i artikel 93, stk. 2, bør selve det forhold, at der findes en udækket efterspørgsel, gøre investeringen rentabel, uden at der ydes statsstøtte.

Støtten vil ikke fremme udviklingen af en erhvervsgren uden at ændre konkurrencevilkårene i et omfang, der er i modstrid med den fælles interesse.

Støtten må derfor anses ikke at opfylde betingelserne for, at den kan omfattes af en af undtagelserne i artikel 92, stk. 3, litra a) og c).

Støttens uforenelige karakter øges ved, at investeringsstøtten supplerer gældende fællesskabsforanstaltninger, ifølge hvilke sukkerfabrikkers investeringer i sukkerpro-

duktionen (uanset formen) i princippet skal finansieres af fabrikkerne selv ved hjælp af den forarbejdningsmargen, der garanteres alle sukkerfabrikanter i Fællesskabet i forbindelse med den årlige fastsættelse af fællesskabspriserne og afhængigt af de priser, forbrugerne betaler for de forskellige former for sukker.

Ethvert tilskud til investeringer indtil det endelige produktionstrin for sukker vil derfor medføre en uberettiget fordel for modtagerne og forskelsbehandling af andre.

Støtten er derfor uforenelig med Fællesmarkedet efter Traktatens artikel 92 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Forslaget om støtte i henhold til den belgiske lov af 17. juli 1959 om økonomisk ekspansion til opførelse af en perlesukkerfabrik til S.A. Sucrerie Couplet i Brunehaut-Wez (til et beløb af 9,63 mio. bfr.) er ifølge Traktatens artikel 92 uforenelig med fællesmarkedet. Støtten kan ikke ydes.

Artikel 2

Den belgiske regering underretter inden to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger den har truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen